

СВОВОДА

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1958.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Оборонний вал

Конференція 15-ох міністрів закордонних справ держав - членів Організації Північно - Атлантичного пакту (НАТО), яка відбулася в перших трьох днях цього тижня в столиці Норвегії, Осло, закінчувалася всі найважливіші — причислені й могогранні — проблеми, зв'язані з нинішнім двополюм світу. Виявилася знову відома правда, що вирішним тереном східно - західної розграти є така Європа, але що водночас не можна відмовитися від ідеї іншої західної Європи, бо імперіалістичні плани Москви - Пейпінгу мають глобальний характер і тому комуністична стратегія є єдина, охоплюючи цілий світ. Окремі НАТО, хоч засновані 28-го березня 1949 року з безпосередньої реакції на зламанням СРСР Союзом договорів в Ялті - Потсдамі й перетворення сім'ї середньо - європейських держав у його сателітів, хоч воно безпосередньо стосується тільки оборони кордонів цих 15-ох держав, насправді це оборонний вал Заходу проти комуністичного наступу на різних континентах.

Таким чином учасники щоденної конференції НАТО знову мусили пригадувати над проблемами, що стосуються не тільки європейської території від Норвегії по Туреччину, але й таких теренів актуального наступу комунізму, як Лосос, Південний В'єтнам і Куба. Проте річ не тільки у військовій готовості держав НАТО відкрити збройний наїзд Совєтського Союзу. Як ілюстрація підкреслювали державні керівники ЗСД, теперішній імперіалістичний війна, що її ведуть Москва-Пейпінг без попереднього виповіщення її і без вистрілення однієї ракети, насправді на утримання однієї країни за другою. Власне сила НАТО, яка стала вперше совєтському наступу проти Західної Європи, спонукала китайсько-совєтський блок звернути свої атаки на периферію — на різні країни в трьох інших частинах світу. Успіхи, що їх комуністи досягнули в Кореї й у В'єтнамі, що привели до поділу цих двох країн із створенням нових "легальних" осередків комуністичної військової сили й експорту комуністичної диверсії, підбадьорили їх до посилення цієї тактики. Таким чином прийшла диверсія на Кубі й у Лососі. "З Лососом зростає апетит" — каже міжнародне пресистія, в Москві почав уже звисати африканський, ба навіть південно - американський континент — по мільйонах на червоно. Цим і треба пояснити нахальну совєтську поведінку в Об'єднаних Націях у зв'язку з проблемами Конга і Куби.

Передумовою сили західного світу, зорганізованого в НАТО, була і є надалі — єдність. Єдність політична, військова і економічна. Тому, що характерною рисою війни окремих людей і держав є їх індивідуалізм, окремішність інтересів і світоглядів, то і зберігання тієї єдності в силі 15-ох держав з довгими власними державними традиціями і розсоєними тенденціями, не є річчю легкою. Одна з великих актуальних турбот НАТО — довести до згоди між двома західноєвропейськими господарськими блоками, що їх очолюють Англія і Франція, чи пак Західна Німеччина. Треба узгодити погляди на вагисті автомобіля чи звичайної зброї в майбутній війні, треба мати на увазі амбіції Франції стати автомобілем великодержавою з впливами таких амбіцій на інших членів НАТО, треба мати на увазі такі розбіжності поглядів всередині НАТО, як ось колоніальна політика Португалії в Анголі та виразний антиколоніалізм Америки. Одні члени НАТО раді б бачити в ньому наддержавну організацію з централізацією різних ділянок, інші заздалегідь беруть свої суверенні права.

Тому кожна така щорічна конференція міністрів НАТО — це складна машина з великими завданнями й великою відповідальністю. Але впродовж 16-ох років існування НАТО свідомість спільної загрози і konieczності бути об'єднаними, щоб творити суцільний, міцний оборонний вал проти комунізму, ця свідомість завжди перекладалася всім трудністю. Вона й перемогла на цій останній конференції в Осло, заманіфікувавши єдність і силу західного світу.

Тюрми, концтабори, розстріли...

Після проголошення в дні 5-го травня ц. р. указу Президії Верховного Совєту РСФСР про "Про посилення боротьби з особами, які ухиляються від суспільнокорисної праці і ведуть антигромадський паразитарний спосіб життя", після проголошення цього указу, що карас застосуванням, примусовими роботами і ув'язненням в концтаборних таборках, Президія Верховного Совєту СРСР 5-го травня прийняла, а 7-го травня проголосила указ "Про посилення боротьби з особливо небезпечними злочинцями", який привертас скасовану недавно для пропагандистської мети кару смерті.

Новий указ, силою якого буде змінений цілий ряд параграфів Основ кримінального законодавства СРСР і союзних республік, передбачає застосування кару смерті — розстрілу вже не тільки за "зраду батьківщини", шпигунство, диверсію, терористичні акти і бандитизм, але навіть за розкрадання державного й громадського добра та за фальшування грошей і цінних паперів. Зокрема, зазначений указ встановлює кару смерті для особливо небезпечних рецидивістів і засуджених осіб, які "тероризують ув'язнених в місцях позбавлення свободи, що стали на шлях виправлення, або вчиняють напади на адміністрацію і організують для цієї мети злочинні групи, або беруть активну участь в таких групах". Крім кару смерті за вище зазначені злочини, зазначений указ встановлює ще кару ув'язнення від 10 до 15 років або й кару смерті за порушення параграфу 24-го Закону про кримінальну відповідальність — за переступи, здійснені з професійною - злочинною метою. В п'ятій точці указу передбачено вв'язнення до додаткового карання тих, що вже відбули кару, застосування на час від двох до п'яти років. Водночас із цих скасовано передбачений законом і стосовані досі умовно - доречені звільнення осіб, засуджених за важкі злочини.

Публікуючи цей указ, московські "Известия" з 7-го травня ц. р. супроводять його статтею генерального прокурора СРСР Романа Руденка, в якій він умотивовує потребу "посилення боротьби з особливо небезпечними злочинцями" найперше "охороною соціалістичної власності, яка є священною і неотчуждальною основою совєтського ладу" і охороною адміністрації "місць позбавлення свободи", значить торем і концтаборних таборів, проти нападі з боку "особливо небезпечних рецидивістів". Згідно з твердженням Руденки, ці "небезпечні рецидивісти", відбуваючи присуджену їм кару, "організують інколи злочинні угруповання і злісно порушують режим в місцях позбавлення свободи, тероризують в'язнів, які стали на шлях виправлення, і вчиняють напади на адміністрацію місць ув'язнення". Свідчення прокурора Руденка свідчать про те, що останнім часом в Совєтському Союзі майже місце не тільки велетенські афери з розкраданням державного майна — такі, як, наприклад, у Київському заводі хемічних виробів чи в грузинському місті Горті, де розкрадено сотки тисяч рублів, — але що там посилюється боротьба в'язнів тюрми і концтаборів з їхньою адміністрацією, яка привидила до відкритих, мабуть, збройних, виступів проти режиму. Щоб посилили боротьбу з цими явищами, Руденко пропонує карати їх спринципально безоглядно, включно до розстрілу, відбуваючи водночас із ним розгляд їх справ на виїзних сесіях і показових процесів по колгоспах і фабриках з участю державних і громадських обвинувачів, достоянню так само, як це було в добу воєнного комунізму.

Привертання кару смерті, як і всієї системи засудження, примусових робіт та концтаборних таборів доводить, що в Совєтському Союзі посилюється опозиційні та відсередні настрої і що для опанування цієї цієї напруженої внутрішньої ситуації совєтські самодержці мусять звертатися до випробування вже довгими десятиріччями засобів державного терору, як найбільш успішних не тільки в побудові комунізму, але й у комуністичному "перевихованні" суспільства.

стом навіть самостійних точок з українською тематикою були мальовничі "малоросійські селяни", більш-менш збудовані будинки (перед революцією) та радіація, а дачна "колоніальна життя" (по революції)? Чи не те саме за плечією за кордоном? Співачі Мінський у своїй доповіді і статті про поїздку напелі бандитів по Європі мимоліжно загалом про відзнаку якогось критика, мовляв, скаля виразів у бандуристів багатства, як, наприклад, у хорі Верьовки. А саме над цим треба призгадуватися, підсудувати мистецтвам, співакам, музикантам, танцюристам. Не річ важко в мистецтві тепер, що колись мали успіх, і не все лише те, що публіці подобається. А вже як такі найменш, що совєтські танцюристи, співаки й музиканти можуть виконувати — при їх людській і матеріальних засобах — багато гірше. А саме звер-

БЕЗ ПОМСТИ, АЛЕ СУВОРО

Париж. — "Бунтівники мусять бути суворо покарані, хоч ми не прагнемо помсти", — заявив французький прем'єр У Парижі з багатьох таких, які навіть не вірять, що збудованого генерала Шалля будуть судити, що його засудять і він дійсно відбуватиме кару. Французи зміють лагодити справи між собою, "авен до бон санс", що по-нашому можна б перекласти в даному випадку "практично". Іншими словами — ніхто не припускає, що цим разом оприлюднені бунту будуть гостро покарані.

Цей сумнів щодо кару оправаданий попередньою практикою. Адже Коач, організатор провокативного атентату на ген. Салана, колишнього командувача в Альжирі, мав змогу втекти, а інші підсудні скинули вину за все на нього і були покарані дуже легко. В "процесі барикад" — основні винуватці потягли і їх заочно засуджено на високій карі, а тих, що сиділи на лаві підсудних, — на дуже низькій, азамати до уваги, що вони — мовляв — ділячі з патріотизму, хоч і зле спрямованого.

Не бракує й таких, які кажуть, що бунту взагалі не було, бо коли б був, то так легко, без бою, не заломився б. Все це — кажуть — спровокував сам де Голь, щоб потім взяти повноту влади в свої руки. Це вже зловіщі заваження противників де Голь, зокрема комуністів, якім іде тепер про те, щоб він не проявив основних реформ державної адміністрації.

Але треба припускати, що де Голь використав цю нагоду для того, щоб розправитися з правопо авантажницькою опозицією і провести такі реформи, які забезпечили б в майбутньому проти подібної "терорії" з боку комуністів. Бунт по цей показав, що воєнні режими елементи сиділи дуже високо, навіть в кабінеті де Голь. Іх тепер поновити і вводити контролю навіть над найвищими урядовцями, чого досі не було, бо це — мовляв — недемократично.

Покінчи важко увітати, які саме реформи проведе де Голь, але він напевно проведе їх швидко, використовуючи настрій, що панують після перемоги. А це — настрій неспоконності. Виявилось ж під час бунту, що вся система була дуже непевна. Деякі газети подають, що уряд не вірив навіть панцерною полковою, що стоїть в Рамбуї, літній резиденції президента. Там першого ж дня викрито змову і винних арештовано. Але арешти були некомплектні, і наскільки вірні урядові старшини почували себе непевно свідчить факт, що вони розмонтували суєсценції танків, побоявшись перевороту й після внарештування завідоверення.

Легко собі уявити, що де Голь, який вважав своїм історичним завданням вивести Францію на новий шлях, гідний її славного минулого, — не хоче залишати дотеперішнього стану, щоб не опинитися ще раз в подібній ситуації, коли вірні йому частини, крім розмонтування танків, нічим не могли виявити своєї вірності. Тому напевно цим разом винні будуть покарані.

А винних тих не так то й багато. Не буде це чиста, як вядатиме сніпо. Судитимуть найбільш винних, щоб не створити атмосфери жаху й не викликати злові-

карих. Це необхідно й з огляду на характер французів, які люблять ставати по боці переслідуваного, зокрема покритого. А кожному переслідуваного воєні гостро вважали за покритого, коли той голосно кричить! Отже... висновок ясний.

І в Альжирі, і в метрополії проходять арешти. При цьому виявляється французька зріст: преса про це говорить менше, як знає, хоч цензури нема. Преса тепер намагається ізолювати арештованих від загальної, і — щоб не компрометувати Франції, доказує, що справді збудувалися лише незначні частини. Рамтом зникли з газет загоди про динамітні атентати, наче б їх і не було. Говориться про покарання винних, але ніхто не говорить ні про засяг бунту,

\$11 БІЛЬЙОНІВ НА РОЗБУДОВУ ШЛЯХІВ

Минулого тижня Палата Репрезентатів великою більшістю прийняла законопроект, про те, щоб державна скарбниця виділяла в найближчих роках \$11 бильйонів на будову нових шляхів. Згідно з цим планом, шляхи мають розбудувати на протяжності 41.000 миль. Це мають будувати в першу чергу, шляхи, які з'єднують різні стейти. Велика демократична більшість в Сенаті запевняє, що цей проєкт ухвалить, і він, після підписання Президентом, стане законом.

Президент Кеннеді недавно звернувся був до Конгресу з посланням, в якому внаслідок того, що добрі шляхи потрібні не тільки для вигоди мешканців і для зменшення нещасливих випадків на автошляхах, яких буває річно коло 40.000, але також для оборони країни. Деякі типи противників ракет, — заявив він, — також можуть бути встановлені на вантажних автомобілях.

Добрі шляхи — це свідчення добробуту країни і її високого цивілізаційного рівня. Давніші окупанти українських земель не дбали про розбудову шляхів на Україні, хоч мали для цього потрібні робітні сили і матеріал. Відомо й донині славетна Алієвська дорога, яку збудували старовинні римляни, свідчить про те, що вони були добрими адміністраторами.

ЗДА мають найкращі в світі шляхи, але американці не спочивають на лаврах, і далі розбудовують сітку автошляхів, бо цього вимагають розвиток економіки і шораз більша моторизація — в деяких районах вже є по два, а то й три авта. Також автобуси відбирають працю залізницям, перевозять шораз більше людей і товарів на далекі віддалі.

Усе це розуміє президент Кеннеді, і тому змагає до того, щоб припинити запляновану розбудову автошляхів. Демократи підтримують цю програму уПрезидента, а з республіканцями тільки незначне число виступає проти неї.

Програму розбудови автошляхів розпочав ще уряд президента Айзенгавера, і досі вже вбудовано понад 10.000 миль нових шляхів, а до 1972 року їх має бути 41.000 миль. Будова всіх цих шляхів коштуватиме \$37 бильйонів.

Згідно з прийнятим в Палаті Репрезентатів законопроектом, уряд призначас розбудову шляхів \$11 бильйонів.

реджувати на десятки років, а може цілі покоління те, що мусять скорше чи пізніше прийти в ділянку українсько-го мистецького танцю, як саво мистецького мистецтва. І тому, приєднуючи ці рядки п-і Оленці Гердан - Заклинський, що досі не перестав добиватися можливості сказати те слово в ділянці мистецького танцю, що його виводять інші мистці в мистецтві, пісні і музиці.

Оленка Гердан, композитор - хореограф, чи не один з тих з сучасних мистців танцю, що студіювала народні танці в чистому, етнографічно непоміканому вигляді на Закарпатті та Гуцульщині. Це й дало їй загальний ключ до розуміння інших народних танців. Школа було б, якби той її досвід, поміж інших всім іншими й мистецькими шуканнями та досягненнями, не був використаний як слід для добра наймо-

ні про те, що опозиція до де Голь велика. Бунт проти держави, були бунтівники, але їх не так багато. Винні будуть покарані, авторитет держави зміцніє.

А взагалі про цю прикрийсторію починають забувати. Навіть радо зустрічають вісники про те, що незабаром почнуться знову робітничі страйки, які припинено в обличчя загрози з боку парашутистів. При першому страйку всі знову заговорять про біфтек, і бунт піде в непад'ять. І пересічні француз просто здивується, коли почне про процес Шалля. А його процес уряд обіцяє за місяць. Питання тільки: хто це з ним засиде на лаві підсудних, тобто — кого ще вдасться з бунтівниками зловити й поставити під спеціальний трибунал, що складається з 9 суддів і високих старшин.

О. Д-вич

СТАРИЙ КРАМ З ІНШОЮ НАЛІПНОЮ

Перед нами "USSR" з лютого, совєтський ілюстрований місячник. Появляється він згідно з домовленістю між ЗДА і СРСР про взаємну відмінну публікацій. На обгортці група танцюристів у народних строях і підзаголовок: Фестиваль українського мистецтва. Крім "USSR" появляються в англійській мові та 16-ох інших мовах "Совєтський Союз", "Совєтська Жінка", "Совєтська Література", "Совєтський Фільм", "Міжнародні Справи", "Культура і Життя", "Нова Доба" та "Вісті з Москви". Все це ілюстровані місячники, за винятком останніх двох, що є тяжкими-викими. Подамо ці дані для того, щоб читач зорієнтувався у розмаху совєтської пропаганди.

Переглянемо коротко зміст 64 сторінок журналу "USSR".

У політичній частині — всіх 200 мильйонів "совєтських людей", як мур, стоять за партію; за перші два роки семіріччя норми перевиконали; бюджет виноситиме 1.4 бильйона нових рублів надвишки; компартію представлено як наймогутнішу в світі організацію, що бореться за добро, поступ і звільнення людства.

Українське мистецтво на фестивалі в Москві — чому не в Києві, столиці України? — з 8-го листопада. Все у чистому реалістичному дусі. Наприклад, з малювання репродуковано картину, на якій робітники чепляють ливну до металевих рур, або картину, що представляє зміну "шпихти": всі молоді і сміються. Образ дараби видається добрим, тільки у своїй реальності нереальний: позиція керівників невірна і три керми вкупі не стаються, тільки дві. Декілька фотознімків із театрального мистецтва: з "Тараса Бульби", "Лісової пісні", хорів, балету та народних танків підтверджують те, що нам давніше відомо, а саме, що під оглядом технічного виконання ці ділянки стоять на висоті.

У статті про українську культуру Олесь Гончар низенько вклоняє "старшому брату" за дозвіл перекладати твори українських письменників на російську мову, а Тараса Шевченка та Лесю Українку штампує на інтернаціоналістах.

В описі Бурятії, території південно - середнього Сибіру, підкреслюється "великі досягнення" за совєтських часів. А далі, як то все легко приходить до демобілізованого підстаршого А. Чернявського: він жениться, буває собою хату, малює її, а з платів його (200 рублів на нові гроші) жінка купує нові меблі, телевизор та авто. Як би в палаті тріснула.

У розвідці про Шевченка аж три рази згадується про прагнення України до національного визволення за царату, щоб закінчити, що це через "октябрьську революцію" здійснюється. Але більше місяця, як самому Шевченкові, дає автор "старшому брату", вказуючи, як то впливали на Шевченка Пушкін, Жуковський, Бродовий, Буташевський - Петербургський, Лермонтов, Кольцов, Чернишевський, декабристи і соціалісти. Виходило б, що творчість Шевченка, це під впливом росії, тільки що він "нарешт" писав. Перепадо тут трохи й "буржуазним націоналістам", що хочуть зробити з Шевченка ворога Росії, замість ворога царської автократії.

Про виробу у склі багато сказати не можна, а про кераміку хіба те, що з двох взірів один не має українського мотиву. Далі опуститься злукую двох колгоспів, дозволили червоноармійцям, інститут господарських дослідів на Кубані, проблеми електрифікації залізниць та автоматизації. Згадується про другі відвідини в СРСР совєтської промисловця з Клівленду — Сайруса Ітона.

Закінчуючи огляд нарисом про Павліну Остакову, 25-літню дівчину, що студіює тіловоховання у Москві, а тіла студій хоче повернути до Запоріжжя і працювати з молоддю. У Римі Павліна здобула з руханки три медалі, золоту, срібну та бронзову.

Переглянувши останню сторінку, неопіформований читач внісе фальшивий погляд. За цю парю більш соціальні нерівності, неграмотність, відсталість у всьому, абсолютизм і національне поневоління. Від часу "октябрьської революції" все це змінилось на добре, запанував добробут, безробіття немає, партія планує і дбас про поступ, всі народи свободно планують свої національні цінності. А для тих, що визнаються, це той самий старий крам з іншою наліпкою.

Ф. Лук

Закінчуючи огляд нарисом про Павліну Остакову, 25-літню дівчину, що студіює тіловоховання у Москві, а тіла студій хоче повернути до Запоріжжя і працювати з молоддю. У Римі Павліна здобула з руханки три медалі, золоту, срібну та бронзову.

Переглянувши останню сторінку, неопіформований читач внісе фальшивий погляд. За цю парю більш соціальні нерівності, неграмотність, відсталість у всьому, абсолютизм і національне поневоління. Від часу "октябрьської революції" все це змінилось на добре, запанував добробут, безробіття немає, партія планує і дбас про поступ, всі народи свободно планують свої національні цінності. А для тих, що визнаються, це той самий старий крам з іншою наліпкою.

Ф. Лук

Закінчуючи огляд нарисом про Павліну Остакову, 25-літню дівчину, що студіює тіловоховання у Москві, а тіла студій хоче повернути до Запоріжжя і працювати з молоддю. У Римі Павліна здобула з руханки три медалі, золоту, срібну та бронзову.

Переглянувши останню сторінку, неопіформований читач внісе фальшивий погляд. За цю парю більш соціальні нерівності, неграмотність, відсталість у всьому, абсолютизм і національне поневоління. Від часу "октябрьської революції" все це змінилось на добре, запанував добробут, безробіття немає, партія планує і дбас про поступ, всі народи свободно планують свої національні цінності. А для тих, що визнаються, це той самий старий крам з іншою наліпкою.

Ф. Лук

Закінчуючи огляд нарисом про Павліну Остакову, 25-літню дівчину, що студіює тіловоховання у Москві, а тіла студій хоче повернути до Запоріжжя і працювати з молоддю. У Римі Павліна здобула з руханки три медалі, золоту, срібну та бронзову.

Переглянувши останню сторінку, неопіформований читач внісе фальшивий погляд. За цю парю більш соціальні нерівності, неграмотність, відсталість у всьому, абсолютизм і національне поневоління. Від часу "октябрьської революції" все це змінилось на добре, запанував добробут, безробіття немає, партія планує і дбас про поступ, всі народи свободно планують свої національні цінності. А для тих, що визнаються, це той самий старий крам з іншою наліпкою.

Ф. Лук

Закінчуючи огляд нарисом про Павліну Остакову, 25-літню дівчину, що студіює тіловоховання у Москві, а тіла студій хоче повернути до Запоріжжя і працювати з молоддю. У Римі Павліна здобула з руханки три медалі, золоту, срібну та бронзову.

Переглянувши останню сторінку, неопіформований читач внісе фальшивий погляд. За цю парю більш соціальні нерівності, неграмотність, відсталість у всьому, абсолютизм і національне поневоління. Від часу "октябрьської революції" все це змінилось на добре, запанував добробут, безробіття немає, партія планує і дбас про поступ, всі народи свободно планують свої національні цінності. А для тих, що визнаються, це той самий старий крам з іншою наліпкою.

Ф. Лук

Закінчуючи огляд нарисом про Павліну Остакову, 25-літню дівчину, що студіює тіловоховання у Москві, а тіла студій хоче повернути до Запоріжжя і працювати з молоддю. У Римі Павліна здобула з руханки три медалі, золоту, срібну та бронзову.

Переглянувши останню сторінку, неопіформований читач внісе фальшивий погляд. За цю парю більш соціальні нерівності, неграмотність, відсталість у всьому, абсолютизм і національне поневоління. Від часу "октябрьської революції" все це змінилось на добре, запанував добробут, безробіття немає, партія планує і дбас про поступ, всі народи свободно планують свої національні цінності. А для тих, що визнаються, це той самий старий крам з іншою наліпкою.

Ф. Лук

Закінчуючи огляд нарисом про Павліну Остакову, 25-літню дівчину, що студіює тіловоховання у Москві, а тіла студій хоче повернути до Запоріжжя і працювати з молоддю. У Римі Павліна здобула з руханки три медалі, золоту, срібну та бронзову.

Переглянувши останню сторінку, неопіформований читач внісе фальшивий погляд. За цю парю більш соціальні нерівності, неграмотність, відсталість у всьому, абсолютизм і національне поневоління. Від часу "октябрьської революції" все це змінилось на добре, запанував добробут, безробіття немає, партія планує і дбас про поступ, всі народи свободно планують свої національні цінності. А для тих, що визнаються, це той самий старий крам з іншою наліпкою.

Антін Милоца

МИСТЕЦЬКИЙ ТАНОК І КУЛЬТУРА НА ЕМІГРАЦІЇ

(3)

Бо що можна висловити мистецтвом ілюстративного балету? Філософія в образі — досить багато, хоч дуже односторонньо, в емоції дуже мало, в інтуїції ще менше, в експресії небагато, в імпресії дещо більше. Отже, чи варто вільним людям вільного світу повчати повноту вестеронного мистецького шукання виступу для односторонньої достоянності?

Для українських танців в ідеології та системі класичного балету приділено місце як одному роду, т. зв. танців характерних. Вони потрібні для гуртових виступів і як

то для солістів, щоб надавати їм локального кольору балетним постановам. Всі національні народні чи національні танці мають на меті не творити якихось оригінальних національних мистецтв, а відтворювати на сцені загальну збірну характеристику зображуваної маси. Тим то еспланські танці обов'язково з воєм, малаврем "з напричмом", поєднують "завоювання" і т. д. Західноєвропейський балетмейстер - хореограф з найкращим випадку загляне до якоїсь книжки для більше авторитетної характеристики. Чи дивно, що головним змі-

стем навіть самостійних точок з українською тематикою були мальовничі "малоросійські селяни", більш-менш збудовані будинки (перед революцією) та радіація, а дачна "колоніальна життя" (по революції)? Чи не те саме за плечією за кордоном? Співачі Мінський у своїй доповіді і статті про поїздку напелі бандитів по Європі мимоліжно загалом про відзнаку якогось критика, мовляв, скаля виразів у бандуристів багатства, як, наприклад, у хорі Верьовки. А саме над цим треба призгадуватися, підсудувати мистецтвам, співакам, музикантам, танцюристам. Не річ важко в мистецтві тепер, що колись мали успіх, і не все лише те, що публіці подобається. А вже як такі найменш, що совєтські танцюристи, співаки й музиканти можуть виконувати — при їх людській і матеріальних засобах — багато гірше. А саме звер-

нути увагу на те, що вони принципіально не хочуть і не зможуть, а цього дуже-дуже багато. Однак, для роздумування і дискусії над цими питаннями мистецькими мистецтвами треба мати свідоцтва рації свого існування та власну, автентичну естетику і смак.

Оці мої рядки — це викидання з моїх далеких міркувань, обговорення проблем критики та мистецьких і культурних процесів серед української еміграції в ЗДА. Присвячую їм життям і мертвим членам львівського експериментального студентського театру "Хмаролі" за 30-их рр. та закарпатської "Летючої Естради". Пані Лилі Дрогосенської - Федак і її вихованкам-ученицям. З перших часів і місця можуть сказати, що їх виступи, між іншими в "Іконі", у 1935 р., при всій скромності, були настільки авантажні, що ви-

реджувати на десятки років, а може цілі покоління те, що мусять скорше чи пізніше прийти в ділянку українсько-го мистецького танцю, як саво мистецького мистецтва. І тому, приєднуючи ці рядки п-і Оленці Гердан - Заклинський, що досі не перестав добиватися можливості сказати

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE.

Вдова з 10-літньою донькою пошукує ЖІНКУ, яка хотіла б зайнятися домашньою та головним виконанням мого дитини в українському домі. Тому, що мало бізнес, перебуваючи під доглядом. За добре виконання мого дитини — жінка одержала б добру нагороду. Зайняттям собою прошу писати на адресу мого кузіна:

J. D. PETRACZEK
364 Maud Street
London, Ont., Canada

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE.

СУПЕРІНТЕНДЕНТ
20-річний, ДІМ, парове опріання на вугіллі, 4-кімнатна по-мешкання + платня.
Tel.: WORTH 2-0825
в год. 9:00-5:00
після год. 7:00 — цілий день в суботу. OR 3-5807

AUTO BODY & FENDER MAN,

мусить мати досвід з добрими кваліфікаціями. 5 днів, 40 годин. Мусить говорити по-англ. Добра платня, постійна праця.
KARL'S AUTO BODY
832 Scarsdale Avenue
Scarsdale, N. Y.
Tel.: SC 3-4554 or SC 5-2220

WEAVERS

W-3 LOOMS
GEORGE MABBET & SONS
PLYMOUTH, Mass.
Pilgrim 6-0640

ДО ВИНАЙМУ

До ВИНАЙМУ на ЛІТО
БОНГАЛА.
при Делевар Рівер. Ціна \$125 і \$150 на ціле літо. Чисте повітря, вода до купання і на рибу. Ліс, гори, гряди.
SPRING BROOK PLACE
Rt. 46, Delaware, N. J.
Tel.: 475 BE 2866
Mrs. Bilansky

B. ВУДИНОВСЬКИЙ:

Гетьман Мазепа
Ціна — \$0.25
Замовляти:
"СВОВОДА"
83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

REAL ESTATE

ДОМИ — ІНВЕСТИЦІЇ — МОРТГЕДЖІ

ВЕЗКОШТОВНІ, ФАХОВІ ПОРАДИ.
Найбільше українське бюро на Кіліс, яке не намагає коштувати за оформлення мортгеджів.
На щорічний весняний сезон, ми приготували найбільший вибір ДОМІВ, у всіх околицях.
Цього тижня ми пропонуємо оглянути такі домів:
JAMAICA HILL — 2-род. мур. дім, як новий, 5 і 3 1/2 км. гараж, викинена пивниця, гараж, город. Ціна \$28,750.
WOODSIDE — 2-род. мур. дім, з гаражем, 1 блок сабей, 5 і 5 км. Ціна \$24,500.
ASTORIA — 6-род. мур. дім, мешкання по 5 баксових кімнат, реїт \$4,920, коло сабейно. Ціна \$31,000.
RICHMOND HILL — 1-род. дім, 5 кімнат і гараж — \$11,500.
Звертайтеся тільки до української фірми:
UNITED REAL ESTATE CO.
B. КУЗЬМИНСЬКИЙ
170-13 Hillside Avenue — JAMAICA, L. I.
Tel.: OL 8-6330

ВЖЕ МОЖНА НАБУТИ

УКРАЇНСЬКІ МОЛИТОВНИКИ
"З НАМИ БОГ"
ПОВНИ МОЛИТОВНИК
В усіх молих
Божественною Літургією
Молітв
Акафіста
Вечірню
Утрению
Тропарі і Кондаки
Катехизисні наука
Церковні пісн
і коляди
497 стор. чіткого виразного друку
тільки — \$3.00
Тверда шклянна чорна обкла з золотими витисками.
ЗАМОВЛЯТИ:
"СВОВОДА" P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВЕСЕЛКА

ЖУРНАЛ
ДЛЯ ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ
з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві "СВОВОДА" заходами Українського Народного Союзу.
Редагує Колегія з членів Об'єднання Працівників Дитячої Літератури.
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА становить у ЗДА \$4.00 у інших країнах — РІВНОВАГІСТЬ ТІСІ СУМН.
Ціна окремого числа — 40 центів.
Адреса:
"СВОВОДА" — "VESELKA"
P.O. Box 346 — Jersey City 3, N. J., USA

ЗАНКЛИН

ОО. СТУДЕНТІВ ІЗ ВУДСТОКУ

Українська Громадо! Ми, ченці Студити, замешкали на фермі у Вудстоку, Онт., Канада, звертаємося до Ваших добрих сердець за поміччю й пожертвою на будову нашого монастиря й церкви для прослави Бога. Десять років тому, як ми приїхали до Канади й осіли на фермі у Вудстоку, яку подарував нам Католицький Єпископат. Тепер, коли зголошуються до нас нові кандидати, студенти й священники та є надія, що монастир буде рости й розвиватися, нема для них приміщення. Будова монастиря є під цю пору нашою найнеукішою потребою. Тому звертаємося до Вас з великим проханням ласкавої помочі й пожертви.
Будемо за Вас повсякчасно молитися, щоб Господь Бог винагородив Вам стократно Вашу лепту в цьому житті, й по смерті вічного небесного славою.
Пожертви просимо слати на адресу о. Настоятеля:
Rev. Theophan Shewah, Superior of Studite Monks, Box 10, 560 Parkinson Ave., Woodstock, Ontario, Canada.
Другий виказ наших жертвдаців, які зложили свої пожертви на будову монастиря й церкви оо. Студитів у Вудстоку, Онтаріо, Канада:
В. В. Торонто \$2,000; Дмитро Уманців, Нью Йорк \$550; Василь і Іван Сироїд, Еспа-нола \$300; Н. Д. Торонто \$250; о. д-р Василь Дюрман, парох Беамсвілл \$200; Іван і Анна Гресковіч, Вудсток \$200; по \$100: Ст. Міський, Нью Йорк, Зенон Максимів, Нью Йорк, проф. Петро Чубатий, Мюнхен, Німеччина, Н. Пана-сюк, Ванкувер, Б. К. Канада; Н. Борковський, Лондон Он-т \$70; Теодор Юркевич, Торонто, Он-т \$60; по \$50: Іх Екзе-лєнція Прєсвєщенний, Огден-бург, Америка, о. д-р Павло Івахів, Когове, Провінція, Філадельфія, Степан Нудик, з Унева, Торонто, Михайл Костюк, Вудсток; по \$40: Е. Лу-жецький, Дітройт, В. Решетов-ничі Дітройт; по \$20: Іван Цікало, Філадельфія, М. Фе-доткін, Дітройт.
Щиро дякуємо всім жертвдацям, нехай Господь сто-кратно Вам винагородить.

Загальні Збори Відділу ООЧСУ в Клівленді, Огайо

26-го лютого в Домі СУ-ОА, відбулися 12-ті з черги Загальні Збори 3-го Відділу Організації Оборони Чоти-рех Свобід України (ООЧСУ), з участю сотні присутніх членів та гостей. Зборами провела президія в складі: п. Михайло Яремко — голо-ва; п. С. Зорій — заступник, та п. Д. Струс — секретар.
До почесної президії зборів запрошено: представника ГУ

ронець — (21 р.) колиш. зма-гач "Січ" Елізабет; — Олег Дукевич — лівий помічник, родж. у Львові 1940 р., сту-дент Університету Рутгерс, Володимир Каздоба — прав-ий помічник (18 р.) учень Ірв. Технічної Школи; — Бо-рис Марчук — середній по-мічник (29 р.) кол. змагач Філ. "Три зуба"; — Зенон Шпон — лівий криловий (24 р.) студент Нью Йорк Сіті Інк. Каледжу; — Леонід Лу-ценко — лівий лучник (23 р.) студент Темпл. Університету; — Мирон Гура — центровий (17 р.) учень Ірв. Гайскула; — Е. Кірвал — правий лучник (22 р.) родж. в Мадярищині; — Тарас Паук — правий кри-ловий (20 р.), кол. змагач УСК-у Нью Йорк; — Степан Герловський — змагач дефе-зивни (24 р.) — Данило Хро-мовський і Віктор Каздоба — обидва відбавляють військову службу; — Ланковий Іван Гіринк, заступник Юліан Ко-ролевич.
Делегати до УЗО — Філіп УККА: М. Поглід, І. Вільш-

Омелян Твардовський

GENERAL PARCEL & TRAVEL Co., Inc.

повідомляє, що
ВІДІЛ ФІРМИ, який знаходився в НЮАРКУ, Н. Дж., 39 РАЙМОНД ПЛІЗА ВЕСТ, — ПЕРЕНІСЯ —
ДО НОВОГО ПРИМІЩЕННЯ з днем 30-го КВІТНЯ і БУДЕ ЗНАХОДИТИСЯ ТЕПЕР при
762 Springfield Avenue
IRVINGTON 11, N. J.
Tel.: ESsex 2-4685

НАШІ 4 ЗАПОРУКИ

1. ЧЕСНОТА (Понад усе)
  2. ВІНАГОРОДА (Платимо 4 1/2%)
  3. ТАЙНА (Інтимні справи не виходять поза мури інституції)
  4. СПОКІЯ ТА ПЕВНІСТЬ (На сторожі майна стоїть не приватна, але державна влада ЗДА)
- ЦЕ ЗАСАДИ, ЯКІ МИ НЕ ТІЛЬКИ ГОЛОСИМО, АЛЕ І ПРАКТИКУЄМО КОЖНОГО ДНЯ. ВОНИ БЛАГОСЛОВЛЯЮТ НАШУ ІНСТИТУЦІЮ МІЛЬЙОНАМИ ТА ЗАПОРУКАЮТ НА МАЙБУТНЄ!

TRIDENT SAVINGS & LOAN ASSOCIATION
1935 WEST 81ST STREET — CHICAGO 9, ILLINOIS
TELEPHONE PROSPER 6-8800

Нові книжки

Микола Гринченко: Історія української музики. Друге видання. Накладом Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку, 1961.

І книжки мають свою долю, наже латинська приповідка, яка влучно підходить до історії української музики Гринченка. Появився цей підручник друком в Києві в 1922 році та життя його було дуже коротке, бо написаний в чисто українському дусі, без зайвих „коліноприклонений старшум братові“, не міг довго поіснувати, щоб не ширити правди про українську культуру. Вольшевики його скоро зліквідували (автора дещо пізніше) і книжка стала нето бібліографічною рідкістю, а зникла зовсім з книгарень полиць.
Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела для студій над українською музикою.
Зовнішнє видання книжки (папір, друк, ілюстрації) вдбайливе, тільки призвече автора на обкладинці тяжко відчитати.

Книжка написана цікаво і фахово, бо ж і автор її добрий фахівець-музиколог, а потрібна вона не тільки фахівцям-музикантам чи студентам, але й усім, які цікавилися питаннями української культури. Зокрема добре опрацьовані розділи про народну музику та давню добу історії української музики, яка не є ще належно прослідкованою. Тому, що перший наклад книжки появи-вся ще на початку двадцятих років, нема у ній відомостей про наших сучасних композиторів, навіть тих із старшої Генерації, як Ревуцький чи Баранський. До книжки доданий багатий бібліографічний показник (187 позицій), який подає важкі джерела